

Miejscowość, data:

Sieborowice 20.05.2025

26-05-2025

Szanowna Pani

Barbara Żuk

p. o. Małopolskiego Wojewódzkiego
Ochrony Środowiska w Krakowie

Plac Szczepański 6

31-011 Kraków

WIOŚ w Krakowie

26.05.2025

inspektora

RPW/8482/2025 P
Data: 2025-05-26

wnoszących petycję, wymagane wg art. 4 ustawy o petycjach.

PETYCJA

Działając na podstawie art. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (t. j. Dz. U. z 2018 r. poz. 870) w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 425), reprezentując Mieszkańców miejscowości położonych w obszarze oddziaływania fragmentu Północnej Obwodnicy Krakowa w ciągu S52 – odcinka drogi ekspresowej S7 Kraków – Widoma, to jest: **Wola Więclawska, Zagórzycie Dworskie, Goszcza, Sadowie, Sieborowice, Łuczyce, Pielgrzymowice, Wiktorowice, Zastów i Raciborowice**, składam petycję w przedmiocie niezwłocznego zobowiązania zarządcy drogi przez organ ochrony środowiska do dokonania niezbędnych pomiarów ekologicznych oraz wydania decyzji nakazującej zlokalizowanie ekranów akustycznych na odcinkach ww. drogi, oddziałujących na okoliczną zabudowę mieszkaniową.

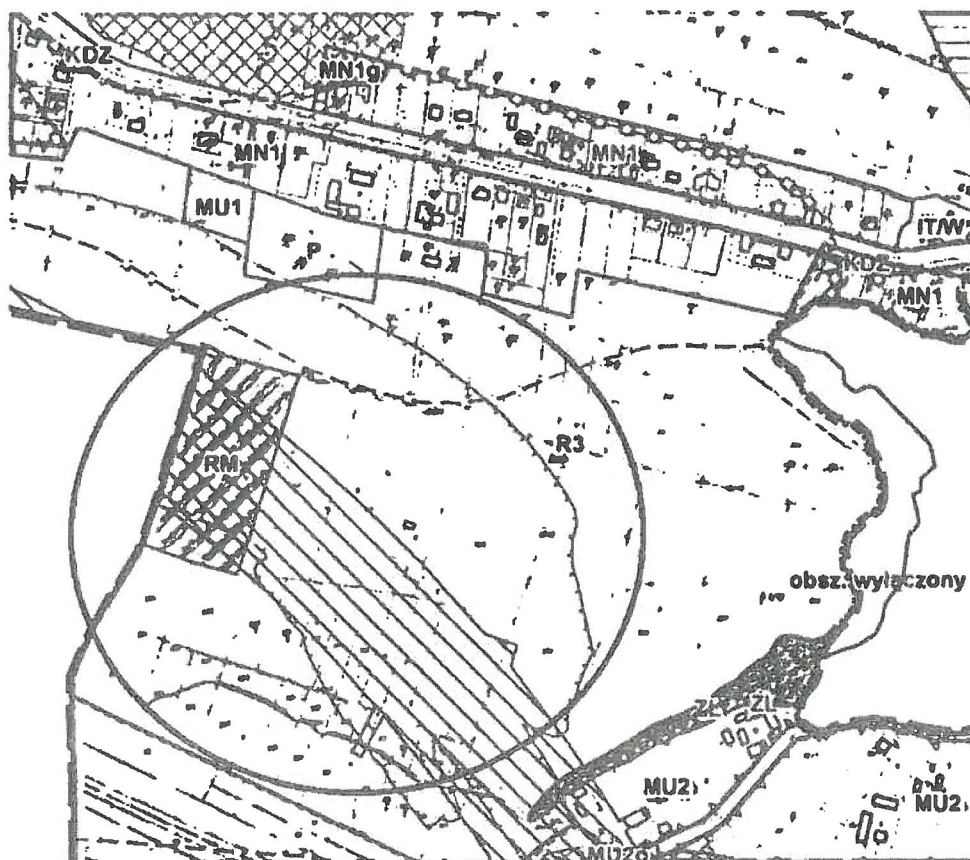
Uzasadnienie.

Dnia 23 grudnia 2024 r. został oficjalnie oddany do użytku nowopowstały fragment drogi ekspresowej S7 Kraków – Widoma, stanowiący istotny element wciąż realizowanego przedsięwzięcia w postaci Północnej Obwodnicy Krakowa w ciągu S52. Cała Obwodnica docelowo ma zostać „domknięta” do końca 2026 r., co w sposób niezwykle istotny wpłynie na zwiększenie jakości oraz komfortu ruchu samochodowego w obrębie aglomeracji krakowskiej.

Mając na uwadze powyższą istotę opisywanej inwestycji oraz nie negując jej istotnego znaczenia dla organizacji ruchu w tej części województwa małopolskiego, konieczne jest zwrócenie uwagi Organu na mniej dostrzegalne aspekty oddania do użytkowania tego fragmentu inwestycji, związane z istotnym oraz wyraźnie odczuwalnym

pogorszeniem się jakości życia Mieszkańców miejscowości znajdujących się w sąsiedztwie, a także w obszarze bezpośredniego oddziaływania fragmentu inwestycji.

Tytułem wstępu, należy przytoczyć przykładowe okoliczności związane z planowaniem przebiegu oddanego do korzystania fragmentu trasy, skupione wokół ul. Kielnik w miejscowości Goszcza. Wskazana ulica jest szczególnie wyeksponowana oraz położona kilkaset metrów nad poziomem morza, a nadto możliwe jest z jej poziomu bezpośrednio obserwowanie ruchu odbywającego się na odcinku drogi w trasie Kraków – Widoma. Z tego też względu gospodarstwa domowe, usytuowane po obu stronach ul. Kielnik znajdują się w strefie bezpośredniego oddziaływania akustycznego nowo powstałej drogi. Nadto, przebieg drogi ekspresowej S7 był już oznaczony jako element informacyjny na części graficznej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego 25 sołectw Gminy Kocmyrzów – Luborzyca, uchwalonego uchwałą Nr XLII/327/2018 Rady Gminy Kocmyrzów – Luborzyca z dnia 12 lipca 2018 r. (kilkukrotnie potem zmienianej). Wskazuje na to poniższe opracowanie graficzne.

Rys. 1. Fragment części graficznej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectw Gminy Kocmyrzów-Luborzyca wraz z oznaczeniem rezerwy terenu pod drogę S7 oraz zasięgiem oddziaływania akustycznego inwestycji¹.

¹ Całość części graficznej planu miejscowego sołectw dostępna jest w geoportalu Gminy Kocmyrzów-Luborzyca pod adresem: <<https://www.koc.e-mpzp.pl/>>.

Już w 2018 r., na etapie sporządzenia ówczesnej edycji opisywanego planu miejscowego przewidywano, iż oddziaływanie akustyczne planowanego fragmentu trasy będzie znaczące oraz sięgające kilka kilometrów od drogi, sięgając wręcz do widocznych na Rysunku 1 terenów MN1 (tj. *tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej*). Należy mieć na uwadze, iż opisywana rezerwa wraz z zasięgiem oddziaływania akustycznego pochodzi z 2018 r., czyli sprzed bez mała siedmiu lat. Trzeba zatem mieć na uwadze, iż wskutek zmieniających się uwarunkowań atmosferycznych oraz rozwijającego się zagospodarowania terenu oczywistym jest, iż zasięg tego oddziaływania mógł ulec zmianie, a czego dowodzi praktyka życia codziennego – istotnie uległ zmianie, na niekorzyść okolicznych Mieszkańców, czego dowodem są zdiagnozowane problemy gospodarstw domowych położonych wzdłuż ul. Kielnik w miejscowości Goszcza. Należy także mieć na uwadze, iż m. in. dla wyżej opisanego terenu MN1 ustalono dopuszczalne poziomy hałasu jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową (por. § 9 ust. 3 pkt 1 uchwały ws. planu miejscowego), tym bardziej zatem zasadne jest zapewnienie adekwatnej ochrony akustycznej tych terenów.

Wyżej opisany przykład, jakkolwiek niezwykle reprezentatywny dla problemu hałasu generowanego przez fragment drogi na trasie Kraków – Widoma, ma na celu jedynie zwrócić uwagę Organu na opisywane okoliczności. Występuję w takim samym, albo jeszcze większym, natężeniu także w innych sąsiednich miejscowościach, znajdujących się w obszarze oddziaływania fragmentu trasy S7.

Mając na uwadze powyższe, należy odnieść się do treści rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w *sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (t. j. Dz. U. z 2014 poz. 112, dalej: rozporządzenie), które zostało wydane na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 54 ze zm., dalej: p.o.ś.). W czterech tabelach, określonych w załączniku do rozporządzenia, teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej został każdorazowo objęty określonym zakresem ochrony akustycznej. Nadto, zgodnie z przepisem art. 1 pkt 1 lit. e rozporządzenia, takiej ochronie podlegają również tereny przeznaczone na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, co w pełni koresponduje z przepisem art. 113 ust. 2 pkt 1 lit. e p.o.ś. Punktem wyjścia dla określenia, czym na gruncie wykładni językowej jest rekreacja i wypoczynek, należy przedstawić znaczenie tych pojęć wg Słownika Języka Polskiego PWN. Otóż, *rekreacja* oznacza „aktywny wypoczynek na świeżym powietrzu”, natomiast *wypoczynek* nosi następujące znaczenie: „pozbywanie się zmęczenia po pracy lub podczas przerwy w pracy”. Nie może zatem budzić wątpliwości, iż desygnatem pojęcia terenu rekreacyjno-wypoczynkowego jest las. Ta kwestia zostanie rozwinięta poniżej w kontekście oddziaływania akustycznego funkcjonującej inwestycji na Las w Goszczy.

W tym miejscu warto odnieść się do orzecznictwa sądów administracyjnych, dotyczącego omawianej problematyki. Przykładowo, Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 27 lutego 2020 r. (sygn. akt: II OSK 49/20, LEX nr 3043550), dokonując analizy art. 116 p.o.ś., stwierdził, że cyt.: *Zauważyć trzeba, że omawiany przepis znajduje się w dziale V tytułu II omawianej ustawy, zatytułowanym "ochrona przed hałasem", w ramach którego w art. 112 omawianej ustawy ustawodawca wskazał, że ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, w szczególności m.in. poprzez utrzymanie poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub co najmniej na tym poziomie (art. 112 pkt 1). Zapewnienie jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, w świetle aksjologii ustawy, nie ogranicza się zatem do utrzymania hałasu na dopuszczalnym poziomie, ale zakłada także dążenie do utrzymywania hałasu poniżej dopuszczalnych norm. Natomiast nt. obowiązku badania stanu zachowania norm akustycznych trafnie wypowiedział się Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu, który w wyroku z dnia 22 czerwca 2017 r. (sygn. akt: IV SA/Po 398/17, LEX nr 2342037), obszernie cytując orzeczenie NSA, wskazał, iż cyt.: Celnie przedstawił to zagadnienie Naczelny Sąd Administracyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 2 października 2012 r., II OSK 1028/11 (orzeczenia.nsa.gov.pl): "Przepisy ustawy - Prawo ochrony środowiska nakładają na organ obowiązek wyznaczenia obszaru analizowanego i dokonania oceny, jaki rodzaj terenu przeważa na tym obszarze, ale dotyczy to tylko obszaru, który podlega ochronie przed hałasem. Punktem wyjścia dla ustalenia, czy na danym obszarze obowiązują dopuszczalne poziomy hałasu powinno być ustalenie źródła emitującego hałas i zasięgu jego oddziaływania. Jeżeli teren, na który oddziałuje hałas, jest faktycznie zagospodarowany i wykorzystywany w ten sposób, że można zaliczyć go do kategorii wymienionych w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy, to należy ustalić obowiązujące na tym terenie dopuszczalne poziomy hałasu określone w powołanym wyżej rozporządzeniu". Z zacytowanych orzeczeń w sposób niebudzący wątpliwości wynika, że kontrola tego, czy zachowane są dopuszczalne normy hałasu w środowisku stanowi obowiązek odpowiednich organów ochrony środowiska, a nadto owa ochrona nie powinna ograniczać się wyłącznie do mechanicznego badania formalnego nieprzekroczenia norm, lecz powinna dążyć do maksymalnego możliwego minimalizowania oddziaływania hałasu na środowisko naturalne.*

Ponadto, zgodnie z przepisem art. 139 p.o.ś. cyt.: *Przestrzeganie wymagań ochrony środowiska związanych z eksploatacją dróg, linii kolejowych, linii tramwajowych, lotnisk oraz portów zapewniają zarządzający tymi obiektami. Z kolei zgodnie z art. 174 ust. 2 pkt 4 ww. ustawy, emisja polegająca na powodowaniu hałasu powstająca w związku z eksploatacją drogi nie może spowodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego zarządzający tym terenem ma tytuł prawny. Natomiast w sposób jednoznaczny art. 117 ust. 1 p.o.ś. wskazuje, że oceny stanu akustycznego środowiska i obserwacji zmian dokonuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska. W związku z powyższym, mając także na uwadze powołany na wstępie art. 2 ust. 1 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska, zasadne jest skierowanie niniejszej petycji do Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, jako Organu rzeczowo oraz miejscowo właściwego w*

przedmiocie zobowiązania podmiotu zarządzającego opisywanym fragmentem Północnej Obwodnicy Krakowa do przeprowadzenia badań wpływu akustycznego drogi na istniejącą zabudowę mieszkaniową oraz w związku z tym zlokalizowanie ekranów akustycznych w miejscach ich pozbawionych, przez co dochodzi do nieznośnego oddziaływania hałasem.

Omawiany problem również był przedmiotem refleksji w orzecznictwie sądownictwa administracyjnego. Otóż, w jednym z ostatnich orzeczeń, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu, dokonując analizy przepisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wskazał, iż cyt.: *Wprowadzie w § 5 ust. 1 pkt 3 lit. b Planu nie zostało wprost określone, kto powinien doprowadzić do zredukowania ww. uciążliwości akustycznych do poziomów odpowiadających obowiązującym normom (standardom akustycznym), lecz jest jasne, że w sytuacji, gdy nie uczyni tego zarządca drogi, to - wobec brzmienia analizowanego przepisu - negatywne konsekwencje takiego stanu rzeczy poniesie ostatecznie właściciel nieruchomości (a ściślej: inwestor). To bowiem inwestor, zamierzając doprowadzić do realizacji inwestycji, o jakiej mowa w analizowanym postanowieniu Planu, w świetle tego unormowania będzie ostatecznie zmuszony uprzednio zapewnić niezbędną redukcję szkodliwych zanieczyszczeń (hałasu). W przeciwnym razie zlokalizowanie takiej inwestycji nie będzie możliwe, z uwagi na jej niezgodność z Planem. Może to w praktyce prowadzić do odwrócenia zasady - wynikającej m.in. z § 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 24 czerwca 2022 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących dróg publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1518) oraz art. 135 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (obecnie: Dz.U. z 2024 r. poz. 54 z późn. zm.; w skrócie "p.o.ś."), a także art. 6 p.o.ś. (zasada przezorności) i art. 7 p.o.ś. (zasada "zanieczyszczający płaci") - że obowiązek oraz koszty redukcji negatywnych (ponadnormatywnych) oddziaływań pochodzących od drogi publicznej obciążają jej zarządcę, i do przerzucenia tego obowiązku (i kosztów) na właścicieli nieruchomości sąsiednich (inwestorów), bez podstawy prawnej. (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 30 stycznia 2025 r., sygn. akt: II SA/Po 926/24, LEX nr 3826290). Tym bardziej zatem zasadne jest, aby Organy Ochrony Środowiska podjęły niezbędne działania w celu naprawienia sytuacji powstałej w związku z rozpoczęciem eksploatacji opisanej drogi.*

Mając na uwadze powyższe okoliczności prawne, należy wskazać, że możliwość partycypacji w ogólnych korzyściach płynących ze zrealizowanego fragmentu układu komunikacyjnego dla okolicznych Mieszkańców została poważnie zakłócona przez bardzo odczuwalne oddziaływanie akustyczne otwartego fragmentu drogi S7. Dotychczas, włącznie z uwzględnieniem zwiększającej się intensywności zabudowy okolic podkrakowskich gmin oraz sołectw, okolice następujących miejscowości: Wola Więclawska, Zagórzycy Dworskie, Goszcza, Sadowie, Sieborowice, Łuczyce, Pielgrzymowice, Wiktorowice, Zastów i Raciborowice charakteryzowały się dojmującą ciszą, jakże pożądaną w dzisiejszym świecie pełnym ruchu oraz hałasu. Owe walory akustyczne wpływały także pozytywnie na szeroko pojęte środowisko przyrodnicze, włącznie z możliwością obserwacji migracji zwierząt, wraz ze zjawiskiem

„podchodzenia” dzikich gatunków pod istniejące zabudowania. W odróżnieniu od terenów miejskich, gdzie tak opisane występowanie dzikiej zwierzyny co do zasady związane jest z poszukiwaniem pożywienia oraz tym samym spowodowaniem doraźnego zagrożenia dla okolicznych mieszkańców, w miejscowościach podmiejskich jest wręcz przeciwnie – takie zjawiska tym bardziej zwiększają doznania z obcowania z naturą oraz nie wiążą się z żadnym zagrożeniem. Opisane „zwierzęce odwiedziny” odnosiły się do gatunków zwierzyny płowej i dzikiej, takich jak sarny, lisy, kuropatwy czy zające. Niestety, od momentu oddania do użytkowania fragmentu Północnej Obwodnicy Krakowa, opisane zjawisko praktycznie zanikło. Zatem, z racji tego, iż jedyną istotną zmianą w ostatnim czasie było rozpoczęcie ruchu na wskazanej części inwestycji, to z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością można stwierdzić, iż zanik został spowodowany negatywnym oddziaływaniem drogi, fatalnie wpływającym na warunki akustyczne miejscowości sąsiadujących z nią, na co składają się setki gospodarstw domowych.

Innym, wymiernym przykładem znaczącego pogorszenia jakości życia w związku z oddaną do użytkowania inwestycją, jest pozbawienie pro-zdrowotnych oraz przyrodniczych walorów wspomnianego już wyżej Lasu w Goszczy², pozostającego pod nadzorem Nadleśnictwa Miechów, który stanowi miejsce wycieczek zarówno okolicznych Mieszkańców, jak i Gości głównie z terenów położonych w granicach administracyjnych Miasta Krakowa. Niestety, od czasu oddania do użytkowania fragmentu Północnej Obwodnicy Krakowa, wyżej opisany Las utracił swoje dotychczasowe walory, przez szczególnie uciążliwy hałas generowany przez intensywny ruch samochodowy. Do tej pory Las w Goszczy stanowił nieocenione miejsce wyciszenia oraz obcowania z naturą, niemniej aktualnie nie jest możliwe spokojne korzystanie z naturalnie powstałych szlaków wędrówkowych w Lesie, które dotychczas były miejscem m. in. długich marszów *nordic-walking* oraz wizyt w Punkcie Edukacji Przyrodniczo-Leśnej, zawierającego także wiele atrakcji dla dzieci. Huk generowany przez odcinek drogi na trasie Kraków – Widoma zasadniczo zniwelował wszelkie wyżej nakreślone walory Lasu w Goszczy, z czym wiąże się także w tym miejscu nakreślony już wyżej zanik obserwowanej dotychczas zwierzyny płowej.

W ostatniej kolejności, należy także powołać się na fragment ponownej oceny oddziaływania na środowisko, sporządzonej dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa drogi ekspresowej S52 odc. Północna Obwodnica Krakowa: węzeł Modlnica - węzeł Kraków Mistrzejowice (bez węzła), Część III - odcinek od km 14+130,11 do km 14+459,93. Początek inwestycji w km 14+130,11. Koniec inwestycji w km 14+459,93. Budowa drogi ekspresowej S7 Warszawa – Kraków, odcinek realizacyjny nr III od km 640+600 węzeł Widoma (bez węzła) do km 658+896,30 węzeł „Igołomska” (bez węzła) w Krakowie, długości 18,296 km. Część III - odcinek od km 14+459,93 do km 14+652,41 (pikietaż łącznicy POK). Początek inwestycji w km 14+459,93. Koniec inwestycji w km

² Las w Goszczy jest miejscem częstych wycieczek rekreacyjnych, także dla mieszkańców północnych części Krakowa: <<https://okolicekrakowa.com.pl/las-w-goszczy/>>.

14+652,41"³. W końcowym fragmencie opracowania, w podrozdziale 26.3. Prognoza propagacji hałasu znalazła się konstatacja cyt.: *Analizując gotowy model rozprzestrzeniania się hałasu należy zdawać sobie sprawę z błędów generowanych na poszczególnych etapach postępowania*, w ramach której wyszczególniony trzy rodzaje błędów: danych, obliczeń oraz interpretacji. Wynika z tego, iż jeszcze na etapie przedrealizacyjnym, wykonawca inwestycji zdawał sobie sprawę z możliwych błędów oraz niedoskonałości sporządzanych analiz oraz w związku z tym zastrzeżono brak możliwości precyzyjnego określenia oddziaływania inwestycji. Tym bardziej zatem zasadne jest przeprowadzenie aktualnych pomiarów oraz zobowiązanie podmiot zarządzający drogą do zapewnienia wszelkim prawnie chronionym obszarom odpowiedniej osłony od oddziaływania akustycznego.

Wobec powyższego, Mieszkańcy wnoszący petycję zwracają się o niezwłoczne podjęcie wszystkich niezbędnych oraz prawnie dopuszczalnych działań, przez właściwe Organy, celem zniwelowania akustycznego oddziaływania fragmentu trasy S7 na odcinku Kraków – Widoma. Rozwój układu komunikacyjnego celem usprawnienia oraz rozwoju możliwości transportowych jest istotną wartością, niemniej nie może to następować z uszczerbkiem dla wartości takich jak ochrona środowiska naturalnego, zachowanie norm akustycznego oddziaływania oraz zachowania niezbędnego poziomu komfortu życia dla co najmniej setek gospodarstw domowych.

Załącznikiem do niniejszej petycji jest lista z podpisami okolicznych Mieszkańców, wyrażających poparcie dla złożenia tego pisma.

SOŁECTWO
Sieborowice
gmina Michałowice 32-084
woj. małopolskie

Otrzymują:

- ① Adresat na adres: Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Krakowie, Plac Szczepański 5, 30-011 Kraków.
2. Aa.

Do wiadomości:

1. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad – Oddział w Krakowie, ul. Mogilska 25, 31-542 Kraków.
2. Lasy Państwowe – Nadleśnictwo Miechów, os. Kolejowe 54A, 32-200 Miechów.
3. Wójtowie Gmin do których należą wsie Wola Więclawska, Zagórzycie Dworskie, Goszcza, Sadowie, Sieborowice, Łuczyce, Pielgrzymowice, Wiktorowice, Zastów i Raciborowice
4. BIP poszczególnych gmin do których należą wsie Wola Więclawska, Zagórzycie Dworskie, Goszcza, Sadowie, Sieborowice, Łuczyce, Pielgrzymowice, Wiktorowice, Zastów i Raciborowice

³ Treść dostępna w Biuletynie Informacji Publicznej Małopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie pod adresem strony int.: <<https://bip.malopolska.pl/muw,a,1840919,ponowna-ocena-oddziaływania-na-srodowisko-budowa-drogi-ekspresowej-s52-odc-polnocna-obwodnica-krakow.html>>.

